

19/3/12

למה צריך להיות תמיד הבטיחה של הסוכר שבה הרוס בלזו הקפה בקופסה?
כי תמיד יש קודם הקפה ואז הסוכר ואם אין כפיך כבר בסוכר מאלפים
הבזק? למה נתפס שקפה כזו קודם ל הקפה ואחר כך הסוכר. האנשים
יכולו לטעות את ההבדל לשים קודם ל סוכר ואז קפה אצל גליל
הקפוסה התמידית של השם מילי "קפה" כזה ברור שתמיד יהיה קודם הקפה
אצל הסוכר.

אני לא מסתמך על מהלכי האדם לא יחשוב אותה אף הפיתרון הישיר
'את הוא שניו בעיניו כפי שלפי יהיה סינוי שקרא טוב את אוויר פעולה.
מהם המיסורים של האדם שאיך הנזנס אננו צריך להגותה בהם כפי שטעם
לעקבן מודעת בצורה שהם ישלבו טוב עם האדם ולהגיד אמקסימום יעילות
ואמינות?

1) היכולת של האדם:

במשל: בארגונית (הבדל הפיזי של הנזנס איננו) למשל צריך להיות קברים
ולכל הקדמות יש בקול כמה אדם מסוגל להיות, פה אומר שאין מגינים
פיתוח של האדם שזו כמה הוא מסוגל לעשות אבל זה טעם המסדנת
צריך לקחת היטחון בנוסף לזו שאם האדם מסוגל להיות סך ק"ז אז
לפי זה להיות סך ק"ז ולא נעק עשה היכולת שלו.
היכולת יכולה להיות פיצוץ, מנטליזציה, פיזיולוגיה...

2) מוגבלות האדם: (מוגבלות 2 ההגדרות קטורים)

למשל: כמה אור נכנס למאורה של היג אבוג. יופעים שהם צרכים
אור מוגבר כי הבטיחה שלהם הוא תצורה לרמה מסוימת של אור
כשהוא נמוך מידי הם לא רואים. מוסיפים מוגבלות ל'כוחות כפי שלא
לשבת להגדיר ספציפי מה המוגבלות היכולת.
למשל: הקשים על אדם לראות סחבה מסוימת והמאכלה שלו כזה חדר
שהוא על מספיק אור.

3) תכונות:

תכונות של אדם זה גופני שהיא קבוע יחסית. למשל אדם שמגדל אז
אין לא קשה טוב כמו אדם רגיל כי הומוג כפיולוגיה גורמת להפרדה
בתשיבה.

למשל: אם מ'שהו יכול להיות כזה אדם של אדם גופני וצריך
לקחת את זה בחשבון
כמו תכונות אסתטיים שהם נמוכים. זה משנה ציודי אצל אדם, לא משנה
לפי מצבים.

למק אבוג מסוימת יכול להיות מוגבל מסוימת. הם קטנות אבל שונה

4) התנהגויות: (את התכונות או אפס זראוג הם התנהגות)

משפט: אתר התכונה של אנשים בהם מסוגלים זטאוג בחישובים
לאומת מתפשט שטא טוסה זיגה נהיה
התכונה של האפשרות של האקס טטטוג זגרום להתנהגות מסו"מג.
ומה התנהגות שאני צרעה זמנוע מאנשים או התבונה הספציפית הזאת?
זמשל: עקשים התכונה בה קטאויס קוזנטיביס ומלה התנהגות של
יכולה להיות שנתה.

5) מוטיבציה: (בלי מוטיבציה הם יכול להטמנה)

בה אורם עטויס של בסיוג כי כסאון מוטיבציה אין אופטיגוג מכלוס.
מוטיבציה היא רמג עזורוג פיזיולוגיג וזה מספיע אל ל מניי ביצועים
בקואניציה.
הנדסג אנוס היא קודם כל המ"צג של האקס. האקס הוא I.

דוגמא: אם אקס נוסע הכביש וריאה שנתה שיה של 300 געוטג
הוא מאווג יגה ואם הויו ריאה בהמשך שנתה של געוטג אז
במאויס הויו יחוב שהוא יכול עפסוד בקטג וזה טטוג עקולה כי האקס
חושב נמסג שסג בה שלם לאומג 300 אז בה לא מסוכן כולל
ובה לא המסו שרצו להטקיר אז בה אנטי לזר של מה שבאומג צרדק
עטטוג.

קצר בילוסופיה.

DAVID MEISTER כתב ספר קדא מאוג אל התחום של הנדסג אנוס הארגונומית.
* הוא מצ"ן שיש קשר בין הפצי להתנהגות, כל התחום בטי של העזובה
עבריים מושגים ומאורג"ים, דברים שק"מים בסביבה שלנו גורמים
להתנהגויות מסו"מות. יש קשר אנטומולוגי בין דברים /אובייקט"ם להתנהגויות
מסו"מות. (משפט: רטאויס קיר זמן (אובייקט) דורש ~~ש~~ שירותו אומג בארפיטי
הויו אומג שהנדסג אינוס ק"מ כני עטצב אומג אנוס דברים עמש
התנהגות נאורג ע" האולפוס"ה המשמש.
* אנו מ"ם בטולס עמא מאורגן והתפקיד של הנדסג אינוס הוא לאורג את
הטולס. הטולס ק"ים לפני הנדסג אנוס, ואפל הנדסג אנוס באו להציק
שאפור גמ עסדר אומג הטולס בלי התוצאות הלאו רצווג.
* במסגרת האקדמית David טאזן שמענ"ן אנוס גאור"ה, מתקד בסיסי
על ראינוג והאקדמיה המשך שנים היגה לטו"ה עלא קשר עאבליקציה.

הכל היה מאוחר. ואילו יצא למה שלם "ישם לטולם".

הנדסר אנוש בא ואחר לא. כל מחקר שאין עליו יישום לא שווה.
וכה המחקר של מחקר מה הוא יכול לתקום בסופו של דבר לטולם
האמיתי.

* אחד הסובבט שתיים אינם בעולם הזה, זה האוי ווקטור.
"David" אומר שגפיקי הנדסר אנוש הוא להוריקן או רמג או ווקטור
הטולם כי או ווקטור קשור מאונק לטעויה אז אם מוריקים או ווקטור
מוריקים למ טעויה.

מחברים זה או ווקטור בקברים המשים (כביש למשל)
דוגמא: McDonald בעם ילדים עברו ואז McDonald סיבדו החון
כסף כי הילדים טעו בחישובים והחזירו יותר כסף מאשר שצריך.
אז הנדסר אנוש בא ושינה את כל מחשבת גלגלים.
אם הוציב אחיה על קולה אז אוחזים על גומם קולה וזה מחשב
עם כפי שברו לא יהיו טעויה.

יש נושא שהוא כליש בנושא הנדסר אנוש וזה "האט'קה".

דוגמא: איש א שצדק כל חייו להטא רוצה לצבאר עברציה, הוא ~~הוא~~ אחיה אהב
עקרונא והיה הולך המון אסיפר"ה אקחאו. יוש אחז הוא נכנס אסיפר"ה
עחפש ככ"ס ונהלם עו בככ"ס, הוא שאל את הסטקניג והיא עונה לו
שנה עבר למחשב. האקצ'י הפקן צריך להתמודד עם תוכנה שהוא לא
מכיר כי התוכנה לא מוכאמת לאנשים כמוהו שלא מכירים כלום במחשבים.
יש עני מתו"בוג בעיצוב של טכנולוגיה לשלב את האנשים שלא מומחים בטכנולוגיה
אקס פקן לא צריך להיות מתו"ב אשכר קורס. זה לא קלה למצוא פיתרון
על אקצ'י צריך רק לרצוג ולהסקיע כמה, וזה בע"מ האט'קה. כל מי
מתקדם טכנולוגיה יש לו התחייבוג מוסריג להתאיים את הטכנולוגיה המדע
על האוטוסי"ה.

דוגמא: סתירה באור היום - מכשיר קולה שקובע מתיר הקולה לפי החום.

כ"ו שרק בזמן שהאנשים יהיו מאונד צמאים אז היטגיה גיהיג מאונד יקרה
זה נכנס היפן האקס כי ארצות הברית לא הסכימו ~~לשווק~~ לשווק את זה.
זה עיצוב אצור, כי זה עיצוב התנהגות.

סוגים של משתתפים במחקר:

① המתחילים (Beginner, Naive)

אדם שלא מכיר את המחקר. צריך לקבוע איך לממש מסוג זה, להצטרף
למשימה אבל הכי טוב זה שהמחקר עצמו יקדים אותו ויגן כדי שימוע
עד ביצוע המטרה שלו. יש מתו"מים מתחילים.
זה לא פשוט.

② מזדמן (casual)

הוא האקראי הגדול בהנדסת אנוש כי "הוא יודע ולא יודע". סוג האנשים שלטובים
את עצמם "איך שמי? אך זה פשוט שבערה"? האדם הזה אולי לא יהיה מומחה
כי הוא משתמש במחקר רק מידי פעם. אם הוא הולך לתופסה הוא שיכת הכל וצריך
ללמוד מה. הנדסר אנוש יספיק לו ~~הוא~~ בינה מלאכותית פאג אומרת למדע
ובלמוד של עיצוב התנהגות האדם. בינה מלאכותית הם מכוונת שיכולים ללמוד. אנו צריכים
להיות הסגלוגים להיות רעים להבין אזהרה קורט הוא מסוגל לזכור ואיפה לא, אם אם
המשיג נמצור עני, נמצר לו אם הנאי ואז בסכר נמצים הוא יזכור את השעה.
③ המומחה (expert)

הוא יודע הכל על המחקר כי הוא למד עליה הכל. הוא לא נולד מומחה, הוא
למד להשתמש, להסגל ולפעול על המחקר. המומחה שונה ממדענים
אחרים כי הוא לומד מהר.
משאלי ה קיצורי דרך במחשב הם בישיבת המומחים (זה הפרק של הנדסר
אנוש למומחים).

אוסר להגיד ממתיל למומחה אלה לא למצדמן למומחה, כי מצדמן משתמש
רק לפעמים במחקר.

שאלות

יש בלמיני סוגים של שאלות וגם בלמיני אפשרותיית רגל בהם.

① השאלה/קולט - זה מה שיקרה שכתתי. לא ביצעתי צעדים אחדים שהייתי
צריך לבצע בהתקן. (לחייג מספר ואלא עתהוף של משנה) (או רוצה לנסות
את הבר אלא אגר נעם ערכב וקרק אגה נזכר/או לא שלא סגרה את
הקלת)

② הוספה - זה שגור מהוא שלא גייג צריך לשפור (מחייג מספר סלפין
ומחייג יורב מספרים מהה צריך, הקרק זה לא נורא כי זה מקשה
על מספרים ראשוניים אבל בסוליה זה לקפק כי יש פאג.)
המשאלות אנתוני צריכים להגיד לקומה 6 עומצם על 4 ואז רואים טעם
אז מוסיפים שוב 6)

Substratum (התלפיה) - התיקור של שיטה להוספה. (למשל במקום לחייג 7 ואז 8
 אני מחייג 8 ואז 7) זה טעוה של סדר.
 (במכונית היערכים אז במקום קודם קלפ' ואז היערכים אז ההפך)
 Timing (4) פיקר זמן - עשית' משוה אבל לא זמן היערוש. קיצרתי או הערכתי.
 הדבר לא נעשה הפיקר זמן שהיית' צריכה לעשוה.
 (למשל. המספרים הסלולריים - אם אני זוחל קצר זה עושה מספר
 אם אני זוחל ארוך אז זה עושה חיוש להיר' ולפין מסויים אז כהטעם
 אני מל' לזוחל קצר יג'ר זמן משה שצריך באמת וזה מוקשר למרוה שנק'
 רציתי להקיש מספר)

הליפוס הלאזיווה.

1) חסוטה: (exclusion) הזכא הטעם מכלל אפשרות. אני מוריק את היסו'
 שהאדם יעשה טעוה ד-ס. במערכת אוטומטית זה פשוט (או בפנים או לא)
 מערכת אוטומטית (כנסים ברכה שנקאים או נחכים לפי אוטומטיות).
 * אני רוצים למשל לחסום את אפשרות הטעם של לשכוח מהמחוג ברכה ולהיה
 אוטומטית, היום כבר אין את זה, חסוה את הטעם כי כבר אין מצב אנש'ל
 את המכונית אם התבטחה בפנים כאשר חייב את המכילוג נקי אנש'ל
 מהתוף.

2) מניעה: (Prevention) מוריקים את היסו' שיהיה טעם אבל עא
 מגיעים ד-ס. גמיה עדיין יש סיכוי שפה יקרה. בסולמני רוב המערכת
 הם מערכת מניעים וללא חסוטה. (דוגמא במחשבה ההודעה שכתבה לק'
 באה שאה רוצה למחוק קופץ עיאתה שמתצב על מחיקה, פה אוזוי
 עובר כי אורה קטנה לא אבל אפשר גם לעטעם בהל זאג ולעדינו כן וזה
 מוחק בלי שרצית).

3) כישלון בטיחות: (Fail-Safe) - אני יודע שיש את הטעוה כבר
 אבל המלה זה להוריק את הנזק למערכת שמתחל בלזו הטעוה.
 כמותה טענה הוא טענה בגוף.

(למשל לאחר מחיקה קופץ שלזו רצונו אז עדיין הקופץ היא בס'
התיחזור) לזו טעם אבל בהל זאג (ניצל).
 Fail-Safe עובד כשמתעשים במערכת מניעים אבל הם לא עשירו זני
 מספיק וטעוה בהל זאג.